

Protestants Marken

Jaargang 13, nummer : 18

verschijnt wekelijks

Zaterdag 4 mei 2018

Kerkdienst zondag 5 mei 2018

Grote Kerk

10.00 uur	Ds. K.W. de Jong uit Woerden
Organist	Dirk Kes
Crèche	Jannie Schipper en Ursula Roos
Kindernevendienst	Danielle Springer en Gretha Korstman
Koster	Jan Blijleven en Hein Zeeman
Kerktaxi	Pieter van Altena telnr: 601660

Eerste collecte

Diaconie

Collecte:

Kerk

zondag	5 mei	Hooglied 2:8-15	Samenkomst
maandag	6 mei	Hooglied 2:16-3:5	Zoeken
dinsdag	7 mei	Hooglied 3:6-11	Bewondering
woensdag	8 mei	Hooglied 4:1-11	Lichaamstaal
donderdag	9 mei	Hooglied 4:12-5:1	Paradijs ...
vrijdag	10 mei	Hooglied 5:2-8	Aangeraakt
zaterdag	11 mei	Hooglied 5:9-6:3	De ware

Gebedskring: donderdag 2 mei 2019, om 20.30 uur in de Patmoskerk

"Opdat wij niet vergeten"

Vers 5: Jozua zei: "Ga voor de ark van de Heer, uw God de Jordaan in. U moet allemaal één steen op uw schouders nemen, één voor elke stam van Israël. Ze zullen een gedenkteken voor u zijn.

Vers 20, 21: Jozua richtte daar (aan de overkant van de Jordaan) de twaalf stenen op, die ze uit de Jordaan hadden meegenomen.

Hij zei tegen de Israëlieten: 'Wanneer uw kinderen later vragen wat deze stenen betekenen, dan moet u hun het volgende vertellen.....'

Deze week staat weer in het teken van herdenken en vieren. Het is nu 74 jaar geleden dat de Tweede Wereldoorlog eindigde en ook het laatste deel van Nederland werd bevrijd. Na 74 jaar zijn er niet zo heel veel mensen meer die de oorlog bewust hebben meegemaakt en dat worden er steeds minder.

Uiteindelijk zal het zover zijn dat alle mensen die het hebben meegemaakt er niet meer zullen zijn. Dan kan niemand meer persoonlijk vertellen over de oorlog. Dan kunnen we nog wel naar de musea gaan, die hier speciaal aan gewijd zijn, zoals naar het Verzetsmuseum in Amsterdam, naar Overloon of naar het museum in Zelhem, dat "Opdat wij niet vergeten" heet, of het indrukwekkende oorlogsmuseum in Bastogne (België), waar veel over de slag om de Ardennen te zien is. We kunnen ook boeken lezen, films en foto's bekijken over de oorlog.

Maar heeft het dan nog zin om te herdenken en te vieren?

Juist, denk ik, want wij die het niet meegemaakt hebben en de kinderen die na ons geboren zijn en zullen worden, moeten het allemaal weten, *opdat wij niet vergeten!* Het is onze geschiedenis, daar zijn wij onderdeel van en daar kunnen we van leren. Het herdenken zal ongetwijfeld anders worden, misschien wat breder getrokken. Maar je gedenkdagen blijven vieren en zo het nageslacht bewust te maken van wat er heeft plaatsgevonden, is uiterst belangrijk.

In de Bijbel wordt veel aandacht besteed aan gedenken en herinneren.

In het verhaal in Jozua 4 laat Jozua twaalf stenen (voor de twaalf stammen) meenemen uit de Jordaan om, als ze daar veilig doorheen getrokken zijn, een gedenkteken te kunnen oprichten. Waarom? Omdat als de kinderen later die stenen zullen zien, het verhaal zullen horen wat daarbij hoort, opdat niet vergeten wordt, wat daar gebeurd is.

De Joden vieren na al die jaren nog steeds hun bevrijdingsfeest uit de slavernij van Egypte als ze, net al verleden week weer, Pesach vieren.

Dan vraagt het jongste kind tijdens het Pesachmaal: 'Waarom is deze avond zo anders dan alle andere avonden?' En dan wordt het verhaal weer verteld.

We lezen dat bij de instelling van het Pesachmaal in Exodus 12, God zelf tegen Mozes zegt (zie vers 14): 'Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren'. Ook Jezus vierde Pesach met zijn leerlingen, lezen we in de evangeliën.

Ook het Poerimfeest wordt nog elk jaar gevierd. Het feest waar herdacht wordt dat door interventie van koningin Esther het plan van Haman om alle Joden uit te moorden, verijdeld werd. In Esther 9 vers 28 lezen we: 'De herinnering aan deze dagen moest levend gehouden worden: ze moesten worden gevierd door elke generatie en door elke familie, in iedere provincie en in iedere stad'.

In de Bijbel staan vele voorbeelden van het oprichten van gedenktekens bij verschillende gebeurtenissen en het houden van vierdagen met als doel dat latere generaties de geschiedenis zullen kennen en blijven herinneren.

Ook dit kunnen we leren van die oude bijbelverhalen.

Vier je vierdagen, blijf herdenken, *opdat wij niet vergeten!*

Jannie Visser - de Groot

*****

Voorbede

1. Doe ons delen in Uw opstandingsleven, zodat wij de dood niet hoeven te vrezen.
2. Zegen het werk van de familie Bak, werkzaam in Thailand in "De Schuilplaats".
3. Wees met ons Koninklijk Huis. Bekleed hen met wijsheid.
4. Voor de soldaten en andere gezagdragers die onderdrukten moeten beschermen. Wilt Gij hen beschermen.
5. Help Uw volk Israël, om te gaan met alle schuld die hun wordt aangerekend. Omring hen met Uw liefde. Geef haat geen kans.
6. Heer Jezus wil U zich tijdens de Ramadan openbaren aan de mensen in het Huis van de Islam. Dat ze Uw stem zullen horen en geef hen moed om U te volgen.
7. Bemoedig allen die zich voorbereiden op hun examen.

Ria Kaars

*****

Giften

Ontvangen op 26-04-2019 een gift ad EUR 50 voor de Diaconie.
Hartelijk dank,

College van Diakenen.

*****

Giften.

Op huisbezoek is ontvangen t.b.v. de kerk een bedrag van € 60,=
Hartelijk dank.

College van kerkrentmeesters

*****

Opbrengst collecten

Zondag 28 april

De eerste collecte is bestemd voor Project Waterlandse Gemeenten	€ 214,40
De tweede collecte bestemd voor de kerk	€ 192,95

Liturgie zondag 5 mei

Ps. 66 : 1 en 6

Mededelingen

Stil gebed,
onze hulp en groet

Ps. 66: 7

Tien geboden

Lied 911: 1, 2 en 3

Gebed

Lied 348: 1 (kinderen naar KND)

Schriftlezing: Psalm 78: 1-6

Ps. 145: 2

Schriftlezing: 1 Petrus 2: 1-10

Lied 971

Preek

Ps. 78: 1 en 2 (kinderen terug van KND)

Collecte

Geboden

Lied 802 (NB: refrein alleen na het 1e en 6e couplet!)

Wegzending en zegen

Lied 431 C

Ziekte en zorg in de gemeente.

Zaterdag 13 april is Sijtje Pereboom-Uithuisje opgenomen in het Dijklanderziekenhuis in Purmerend. Daar is zij de afgelopen tijd behandeld. Nu is zij voor revalidatie overgebracht naar Verpleeg en verzorgingshuis Omring, Nicolaas – Lutjebroek. Kadijk, kamer 1.18. Azalealaan 18, 1614 SN Lutjebroek. Wij dragen haar op in het gebed van de gemeente en bidden haar toe dat zij ook daar Gods nabijheid zal ervaren.

Dit geldt voor ieder van ons die met ziekte en zorg te maken heeft.

Naar aanleiding van het TV programma "Typisch Marken"

Heb ik zoveel leuke en spontane reacties gekregen d.m.v.

kaartjes, telefoontjes en bezoekjes.

Daarvoor wil ik iedereen heel hartelijk bedanken.

Het was overweldigend.

Hartelijke groeten van uit Swaensborch.

Luutje Kes - Schouten

Na 86 jaar op de Havenbuurt te hebben gewoond en geleefd moet ik met pijn in het hart de plek waar ik ben geboren, waar ik ben getrouwd, waar ik mijn kinderen heb grootgebracht, waar we hebben gelachen, gezongen en waar we hebben gehuild moeten verlaten. Ik ben verhuisd naar het verzorgingshuis Swaensborch kamer 237. Ondanks dat ik Marken ontzettend mis ben ik tevreden met mijn huidige kamer.

Ik wil mijn burens bedanken voor de fijne jaren op de Havenbuurt.

Jannetie Kaars Zeeman

April 2019

"Ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij.
Uw stok en Uw staf vertroosten mij."

Lieve vrienden,

Eindelijk was het dan zover.
10 Maart 2019 werd ze geboren.
Onze tweede achterkleindochter,
Aspyn Winter Parks. Twee weken
lang heb ik haar nog gekoesterd
in mijn armen en toen...tijd om
naar huis, Bolivia, te gaan.

Het afscheid was niet makkelijk. Dochters
Miranda en Cristel brachten me naar het vliegveld
en hoe we ook ons best deden, er vielen tranen. We
hadden ook zoveel meegemaakt samen de
afgelopen maanden. Normaal gesproken brachten
ze Dick en mij samen weg, maar nu.... Gelukkig
wachtte in Miami kleindochter Stefanie me op om
samen verder te reizen naar Santa Cruz. Ze zou de
eerste twee weken bij me blijven om me te helpen.
Zo hadden familie en vrienden besloten. Ze hebben
echt geprobeerd om alles zo makkelijk mogelijk te
maken voor me. En daar hielp het welkom op het
vliegveld van Santa Cruz heel beslist aan mee. En
wat een welkom! De helft van de kinderen en het
personeel van het kinderkuis stond ons op te
wachten op het vliegveld. Met grote spandoeken
en in feeststemming. Het was zo heerlijk en blij
makend! En op het kinderkuis stond de andere
helft van de kinderen en personeel te wachten, ook
al met spandoeken. Ze waren helemaal verrukt dat
Stefanie erbij was. Drie jaar geleden heeft ze twee
maanden op het kinderkuis geholpen als
vrijwilligster, en de kinderen waren haar niet
vergeten. Ze probeerde hen te vertellen dat ze dit
keer echt alleen voor mij, haar oma, was gekomen.

Maar dat geloofde natuurlijk niemand en
voortdurend hoorde je haar naam schallen over
het terrein in de daaropvolgende weken. Ze
moest mee voetballen, alle verhalen aanhoren
over wat er allemaal was gebeurd, mee naar de
katten (waarvan er nu iedere dag eentje komt
bedelen om aandacht en eten), helpen met
Engels, met de zoon van een van de tantes naar
de Botanische tuin, en zo ging het maar door.
Maar iedereen was gelukkig en ik ook. Ze hielp
me bij enkele reorganisatieprojectjes in huis,
waardoor het nu voor mij een stuk makkelijker
werken is. De laatste dag was ze samen met mij
bij het bijbelkwartiertje in de vroege ochtend en
daarna ontbeten we samen met de kinderen.
Daarna kwam dan toch het afscheid. En begon
het gewone leven weer voor ons allemaal.

Goede sfeer

Bijna een jaar was ik weg uit Bolivia, en iedereen
heeft het geweldig gedaan! De psychologe heeft
zowel met de kinderen als met de tantes hard
gewerkt en vooral in enkele tantes was dat goed
merkbaar. Er hangt een heel vriendschappelijke
sfeer tussen de mensen en daardoor ook tussen
de kinderen. Alles gaat een stuk ontspannener.
Natuurlijk maken de jongens onderling af en toe
ruzie en zitten de meisjes wel eens te kibbelen,
maar het gaat allemaal snel voorbij en dan
hebben ze weer de grootste lol met elkaar. Wel is
er af en toe verdriet als er een kind weggaat
doordat hij of zij een bepaalde leeftijd bereikt of
wordt geadopteerd. Maar daardoor komt er dan
ruimte voor nieuwe kinderen, waarvan er
inmiddels alweer vier zijn gearriveerd, ieder met
zijn eigen trieste historie.

Schakelen

En dan is er nog een probleempje voor me. De afgelopen paar jaar heb ik niet meer gereden in Santa Cruz. Dick nam dat altijd voor zijn rekening, ook omdat we een handgeschakelde pick-up hebben, wat in dit verschrikkelijk chaotische verkeer een beetje te zwaar is voor mijn schouders. Maar nu zal ik zelf weer moeten rijden en ik wil dat ook. Alleen wil ik graag een auto met automatische schakelbak hebben. We willen de pick-up verkopen en dan zal er ruim € 8000,- bijgelegd moeten worden. Natuurlijk hoop ik dat het minder zal zijn, maar ik moet wel realistisch blijven. Wilt u mee bidden hiervoor? Het is echt een nood voor me, omdat ik anders erg afhankelijk ben van anderen en dat is heel onhandig.

Lieve vrienden, voor vandaag wil ik het hierbij laten. Maar niet zonder jullie allemaal te bedanken voor alle hartverwarmende, bemoedigende en opbouwende brijken van meeleven, die jullie me de afgelopen tijd hebben gestuurd. U weet niet half hoe me dat heeft geholpen! Heel veel dank. De Heer zegene jullie hiervoor.

Lieve groeten en zijn Shalom,

Therèse.

'Tia' Silvia

Wat dat betreft verandert er helaas nog niet veel. Ze komen uit een gewelddadige omgeving, of worden volkomen verwaarloosd door de ouders/moeder of er wordt een straatkind gebracht. Volgens de regering bestaan die niet meer, maar de werkelijkheid is anders. Ook is er een nieuwe tante, Silvia (de tweede met die naam). Ze is in de plaats gekomen van Gaby en ze is inmiddels helemaal thuis op Redil. Ze is behoorlijk klein van stuk, maar heel dapper. Natuurlijk wordt ze goed begeleid door zowel de directeur en zijn vrouw alsook door de psychologe. Ze heeft nu zeven kinderen onder haar hoede en doet het behoorlijk goed. Het fijne is, dat ze haar eigen twee kinderen gewoon met de anderen mee laat draaien. En ook die voelen zich al goed thuis op Redil. Het is echt fijn om zo thuis te komen en te zien, dat iedereen echt zijn verantwoordelijkheid heeft genomen het afgelopen jaar. En nu ben ik met de Heer de juiste weg voor mezelf aan het zoeken. Hoe gaat Hij verder mijn bediening invullen? Ik houd u ervan op de hoogte, maar vraag ook uw gebed hiervoor.

Guadalupe's verhaal

Guadalupe heeft als kind in het kindertehuis van Misión Timoteo gewoond. Op dit moment woont ze in Nederland. Ze vertelt: Mijn moeder kwam in het ziekenhuis te liggen en overleed kort daarna. Mijn vader was al uit beeld. Mijn oma kon alleen voor mijn jongere zusje zorgen, maar niet voor mij, mijn oudere zus en mijn 3 broers. Toen ik 5 jaar oud was kwam ik samen met mijn zus naar Misión Timoteo. Mijn broers gingen naar een ander kindertehuis. Ik heb er gewoond tot ik 16 jaar oud was. Toen kon ik bij mijn oudere broer in gaan wonen. In het begin had ik een erg moeilijke tijd, want mijn familie was uit elkaar gevallen. Ik miste mijn moeder, zusje en broers enorm. Ik begreep niet waarom mijn broers gescheiden werden van mijn oudere zus en mij.

Het kindertehuis bestaat uit meerdere woningen op één terrein. Vanaf het begin woonde mijn oudere zus in een andere woning. Omdat we dicht bij elkaar in de buurt woonden, zagen we elkaar wel regelmatig. Toch was het moeilijk zo, want we hadden elkaar meer nodig. De verzorgers op het kindertehuis waren aardig en ze behandelde mij als hun eigen kind. Dat heeft me goed gedaan en het leed verzacht. Na enige tijd gingen we ons thuis voelen. Ik vond Misión Timoteo een fijne plek. Het was goed om nieuwe ouders te krijgen en op te trekken met nieuwe broertjes en zusjes. Het voelde echt als familie, en dit was belangrijk voor me. Er was veel ruimte om te spelen en op te trekken met kinderen uit andere woningen van het kindertehuis. In de schoolvakanties werden er speciale activiteiten georganiseerd, zoals verven, koekjes bakken of samen naar de bioscoop gaan.

Doordat mijn oudere zus opgroeide in een andere woning, groeiden wij als zussen uit elkaar. In onze tienertijd hebben wij er veel tijd in gestoken om onze band weer hecht te krijgen. Nadat mijn moeder overleden was, heb ik mijn broers twee jaar niet gezien. Daarna zag ik hen sporadisch. In mijn tienertijd had ik iets meer contact met hen. Mijn jongere zusje en mijn oma heb ik de eerste 5 jaar niet gezien. Zij wonen bijna 300 km. van het kindertehuis. Na mijn 10e jaar reisde ik samen met mijn broers eens per jaar of eens per twee jaar naar hen toe. Ik heb nu af en toe telefonisch contact met hen en zie hen 1 of 2 keer per jaar. Korte tijd nadat één van mijn broers op zichzelf ging wonen, zijn mijn oudere zus en ik bij hem in gaan wonen. Door samen te zijn voelden we ons weer een familie. Met mijn broers en oudere zus heb ik sindsdien intensief contact. Onze band is erg hecht. Twee van mijn broers zijn inmiddels getrouwd en hebben kinderen. Ik heb ook veel contact met mijn neefjes en nichtjes. Zij betekenen veel voor me.

"Het voelde echt als familie"

Hoe ik achteraf terugkijk op mijn tijd in het kindertehuis?

Ik heb er zowel mooie momenten als pijnlijke momenten ervaren. Als kind heb ik er een vrij zorgeloos bestaan gehad, als tiener vond ik het een stuk moeilijker. Maar ik vond het fijn dat ik mij kon ontwikkelen. Ik heb naar de basisschool en naar het voortgezet onderwijs kunnen gaan dankzij Misión Timoteo. Na het voortgezet onderwijs ben ik gaan studeren voor accountant. Af en toen kwamen er Nederlanders op bezoek op het kindertehuis. Ik heb toen Anthonie leren kennen. Zo'n 12 jaar geleden begonnen we berichtjes via MSN naar elkaar te sturen. Het was een gezellig contact via MSN en later Facebook. Een aantal jaar geleden kregen we intensiever contact. Dat leidde twee jaar geleden tot een relatie. Ik ben nu in Nederland om Anthonie beter te leren kennen, en kennis te maken met zijn cultuur en zijn land. Onze relatie is erdoor verstevigd en we houden veel van elkaar.

Ik blijf tot juli in Nederland. Ik weet nog niet hoe de toekomst eruit ziet. We bekijken mogelijkheden van trouwen, studie, wonen en werk in zowel Bolivia als in Nederland en we zullen zien wat de toekomst brengt. Wat we wel zeker weten is dat we graag samen de toekomst tegemoet gaan.

Het is hier wel koud! (haha) Ik kan moeilijk wennen aan het klimaat en ik mis de zon. Maar ik vind Nederland mooi. Anthonie heeft een fijne familie waar ik het goed mee kan vinden. Ik heb een aantal goede contacten gekregen en zit lekker in mijn vel. Ik vind het fijn hoe mensen hier met elkaar omgaan. Het is op een opbouwende manier, zonder concurrentie, jaloezie en roddel in vriendschappelijke contacten. Dit vind ik mooi. Ik voel me thuis in Nederland.

Ik heb destijds twee sponsorouders gehad en ik heb alle brieven bewaard die aan mij gestuurd waren. Ik vond het altijd heel waardevol en fijn om post te ontvangen van iemand die betrokken met mij wilde zijn en voor mij wilde bidden. Ik ben blij dat het financieel adoptieprogramma Padrinos bestaat en dat ik mede daardoor kon wonen op het kindertehuis en naar school kon. Ik ben God erg dankbaar voor wat Hij voor mij heeft gedaan. Als iemand me wil spreken kan dat. Ik kan inmiddels een heel klein beetje Nederlands begrijpen, maar praten gaat het best in het Spaans. Als ik iets voor iemand of voor een kerk kan betekenen doe ik dat graag. Mijn telefoonnummer is: 06-23977298.

Wie weet, tot ziens!

Guadalupe

Wie wat waar?

Soms is het voor onze penningmeester (Ria Vergouwe) een hele klus om uit te vinden waar het geld dat binnenkomt precies voor bedoeld is en van wie het komt. Wilt u een belastingaftrekbare gift overmaken voor de auto of voor persoonlijk levensonderhoud van Therese?

Stuur Ria dan een mailtje met uw naam/organisatie, adres, het bedrag dat u hebt overgemaakt en de bestemming voor uw gift. Dan zorgt zij dat het op de goede plek terechtkomt.

penningmeester@misiontimoteo.nl

Colofon

Therese Altena
Casilla 3110, Santa Cruz, Bolivia
telefoon: (+591) 67709556
e-mail: altena.therese@gmail.com

Stichting Misión Timoteo Nederland
KvR Den Haag 28083230, ANBI status
Fiscaal nummer: 815552178
Postadres: Lange Blokweg 26
4301 NZ Zierikzee
e-mail: info@misiontimoteo.nl
internet: www.misiontimoteo.nl

Voorzitter: Marja Bakker
Lange Blokweg 26, 4301 NZ Zierikzee
telefoon: 0111 671 941
e-mail: info@misiontimoteo.nl

Penningmeester
Ria Vergouwe
Statenhove 4, 4336 CB Middelburg
telefoon: 0118 614 883
e-mail: penningmeester@misiontimoteo.nl

Unit sponsorplan
Wuilly en Rafaela Cehis-Schut
telefoon: 06-41003034
e-mail: rafaelaschut@hotmail.com

Nieuwsbrief: Irma Waleson
Laurens Stommesweg 30
4335 AZ Middelburg
telefoon: 06 30212360
e-mail: nieuwsbrief@misiontimoteo.nl

Webmaster: Frans Spoor
e-mail: webmaster@misiontimoteo.nl

Giften Kindertehuis Timoteo
NL 97 RABO 0351184384
NL 34 INGB 0000 229783

